

[Grethe Fenger Møller]

ikke må behandle de mennesker, som inden for den offentlige sektor ikke ønsker at være medlemmer af en faglig organisation, som pariaer og dermed fratage dem enhver ret til at kunne stille op og komme ind i samarbejdsudvalg på lige fod med dem, der er organiseret. Det er faktisk kun det, vi har ønsket med dette forslag, og derfor håber jeg, at hr. Otto Mørch under udvalgsbehandlingen vil ændre holdning og se lidt mere positivt på dette forslag, for det er der stort behov for.

(Kort bemærkning).

Otto Mørch (S):

Jeg må desværre konstatere, at det konservative folkeparti har ændret holdning siden 1971 i forhold til disse lønmodtagerorganisationer. Det er jeg lidt ked af.

Ole Henriksen (SF):

Dette er jo et forslag til folketingsbeslutning om lige adgang til statens samarbejdsudvalg. Jeg mener, at forslaget egentlig burde hedde: Nedlæggelse af samarbejdsudvalgene inden for statens virksomheder, for det er i virkeligheden det, der ligger i forslaget – måske ikke i det, man for så vidt ønsker der skal ske, men som man jo må vide vil blive konsekvensen.

I princippet er samarbejdsudvalgenes funktion både i den private og i den offentlige sektor at udbygge og tilpasse de indgåede overenskomster til lokale forhold. Det må derfor være klart, at det er de organisationsmedlemmer, der til daglig skal forvalte overenskomsterne, der skal være repræsenteret i samarbejdsudvalgene. Når man sidder i samarbejdsudvalg, så repræsenterer man altså nogle konkrete interesser, og man repræsenterer også nogle medlemmer af en organisation, som har indgået en overenskomst. Det gør man ikke, hvis man er uorganiseret, for så har man intet ansvar over for disse overenskomster, så repræsenterer man i realiteten kun sig selv. Det, de borgerlige vil her, er altså at sikre nogle få promille af de statsansatte at kunne køre friløb i forhold til indgåede aftaler og overenskomster. SF er helt sikkert tilhænger af, at organisationerne selv finder frem til, hvordan de foretager valg til samarbejdsudvalg. Vi er også tilhængere af, at det sker så demokratisk som muligt.

Vi havde hellere set, at man fra borgerlig side havde taget fat på indholdet af selve aftalen, for vi mener ikke, at den er så pokkers demokratisk i sit indhold. Bl.a. er § 1 helt klart udtryk for arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet, og vi ved nok i dagligdagen, hvad den betyder, ikke bare inden for den private sektor, men bestemt også inden for den offentlige sektor. Vi ser gerne, at der sker en fremadskridende demokratiseringsproces også inden for samarbejdet, og vi mener altså, at § 1 i den samarbejdsaftale, der ligger, er en helt klar blokering. Netop inden for den offentlige sektor burde man være et eksempel på, at der kan skabes yderligere demokratiske former for samarbejde. Når vi har en socialdemokratisk regering, burde man via socialdemokratiske organisationer kunne sikre en fremadskridende demokratiseringsproces inden for dette område, men det er altså ikke tilfældet.

Jeg skal også udtrykke forundring over, at specielt det konservative folkeparti, som normalt respekterer de samarbejdsstrukturer, organisationerne oparbejder og selv aftaler, er medforslagsstiller her. Jeg gad vide, om man kunne forestille sig lignende angreb inden for den private sektor. Jeg tror nok, at man ville blive ked af det ovre i Vester Voldgade, hvis de konservative var med til det. Men der er altså mindre risiko, når det er den offentlige sektor, og det er vi ikke uvant med.

At de radikale er medforslagsstillere, er kun beklageligt, men desværre har det radikale parti en politik på arbejdsmarkedsområdet, som ligger betydeligt til højre for den politik, som jeg opfatter at det konservative folkeparti af og til har.

SF kan altså ikke medvirke til dette forslag – det skal jeg lige bemærke, inden jeg går ned.

Knud Lind (FP):

Da mit partis ordfører, hr. Mogens Voigt, ikke kan være til stede, skal jeg på fremskridtspartiets vegne meddele, at vi som medforslagsstillere naturligvis anbefaler forslaget til hurtig vedtagelse, og for vores skyld må forslaget gerne gå direkte til anden og sidste behandling uden udvalgsbehandling.

Forslagets tekst og bemærkninger er jo klare og enkle. Det behøver vi ikke tærskle